

ارتباطات

ارتباطات عبارت از کاری است که با استفاده از کامپیوتر شخصی، مودم و نرم افزار ارتباطی مخصوص امکان ردوبدل کردن اطلاعات با کامپیوترهای دیگر را از طریق خطوط استاندارد تلفن ممکن می سازد. ضرورتاً ارتباطات عبارتی با یک مفهوم کلی است که به تمام اعمالی که مودم قادر به انجام آن است اطلاق می شود.

اشتغال از راه دور

در سال ۱۹۸۱، جوزف دیکن (joseph deken) در کتاب خود به نام *The Electronic Cottage* به شرح دنیایی می پردازد که در آن، قسمت اعظمی از کار روزمره نیازی به حضور کارمندان در محل کار ندارد. در عوض، کارمندان در خانه خود کار میکنند و هر وقت که لازم باشد با همکاران دیگر و یا حتی با بایگانی مرکزی تماس بگیرند، از کامپیوتر شخصی و مودم خویش استفاده می کنند. چنین کاری سالها پیش در ۱۹۸۱ بسیار مهمل و غیر عملی بود. هر چه که باشد، زمانی که کتاب دیکن برای اولین بار منتشر شد، هنوز IBM کامپیوتر PC/XT امروزه افسانه ای خود - سیستمی که خیلی از صاحب نظران عقیده دارند که کامپیوتر را به عنوان یک وسیله تجاری مناسب در آورد - را به بازار عرضه نکرده بود. امروزه میلیونها نفر در سراسر جهان درست به نحوی کار می کنند که دیکن در کتاب خود گفته بود. آنها با استفاده از کامپیوتر شخصی و مودم خود و با بهره گیری از خطوط استاندارد تلفن، از راه دور به کار اشتغال دارند (telecommute) و به انجام کارهای مختلف می پردازند، کارهای که زمانی انجام دادن آنها مستلزم حضور در محلی خاص بود.

نحوه ردوبدل اطلاعات

در طی غالب نشستهای ارتباطی با مودم، اطلاعات بصورت بلوک (BLOCK) رد و بدل می شود که نسبت به نقل و انتقال بایت به بایت از کارایی و سرعت بیشتری برخوردار است. بنا به دلایلی، فرایند واقعی سازماندهی بیتها بصورت بایت و سپس ترکیب بایتها با یکدیگر و ایجاد بلوک، در داخل کامپیوتر - در داخل حافظه با دسترسی اتفاقی یا RAM سیستم -

انجام می گیرد . از آنجایی که حافظه RAM در کامپیوتر سریعترین جزء آن است ، این کار بسیار سریعتر از انجام آن در هر جای دیگری غیر از RAM انجام می شود . دلیل دوم و شاید مهمتر آن است که پس از تشکیل بلوک ، اطلاعات بصورت خودکار به بافری که شبیه (اتاق انتظار داده ها) است ، انتقال می یابد.

ارسال واقعی داده ها به کامپیوتر دیگر ، تا پر شدن نسبی بافر (یعنی تا آماده شدن بلوکهای متعددی جهت ارسال) انجام نمی پذیرد . با انجام و تمام شدن این مراحل (که همگی توسط یک نرم افزار ویژه موسوم به نرم افزار ارتباطی (COMMUNICATIONS SOFTWARE) کنترل و اداره می شود) ، امکان انتقال سریع اطلاعات از کامپیوتری به کامپیوتر دیگر ، حتی با استفاده از خطوط خارج از رده و پر از پارازیت تلفن امروزی ، فراهم می آید.

بیت ریت

به صورت یک قانون کلی ، بیت ریت (bit rite) را بر حسب بیت بر ثانیه (bps) اندازه میگیرند . مفهوم بیت ریت تعداد بیت هایی که در مدت زمان مشخصی از طریق خطوط تلفن ارسال می گردد ، می باشد. اما اینکه این مقدار داده ها (بیتها) چه مقدار اطلاعات در خود جای داده اند ، به عوامل مختلفی بستگی دارد .در ابتدا ، به خاطر داشته باشید که کامپیوتر شخصی برای نشان دادن یک حرف ، عدد یا هر تکه اطلاعات مفید دیگر به بیش از یک بیت نیاز دارد . مثلاً در کد اسکی برای نشان دادن حرف A به هفت بیت (1000001) نیاز است . بنابراین در بهترین روش موجود یک ارتباط مودمی که به صورت کد اسکی وبا بیت ریت 2400 bps تنظیم شده باشد امکان نقل و انتقال اندکی بیش از ۳۴۲ کاراکتر - ۲۴۰۰ بیت بر ثانیه تقسیم بر ۷ بیت بر هر کاراکتر- در هر ثانیه فراهم می کند .اما ارتباط مودم معمولاً در بهترین محیط موجود انجام نمی شود . در واقع چون مقدار اطلاعات منتقل شده تحت تأثیر مقوله های دیگری از فن ارتباطات که در صفحات آینده بررسی خواهیم کرد قرار میگیرد. مقدار واقعی اطلاعات منتقل شده از طریق خط تلفن در یک ارتباط 2400 bps بسیار کمتر از مقدار فوق خواهد بود.

باد

احتمالاً باد (boud) در بین تمام لغات مربوط به ارتباطات مودمی از همه بیشتر مورد تعبیر غلط قرار گرفته است. خیلی ها فکر می کنند که باد معادل بیت ریت یا بیت بر ثانیه است، اما چنین نیست. از لحاظ فنی، باد هیچ ربطی به کامپیوتر یا مودم شما ندارد. در عوض، به عملکرد خط تلفنی که ارتباط مودمی از طریق آن انجام می شود، مربوط است. اکثریت خطوط تلفنی امروزی از روش های آنالوگ برای انتقال سیگنال استفاده می کنند. از طرف دیگر نیازی به ذکر مجدد نیست که کامپیوتر یک وسیله دیجیتال است. در نتیجه یک وسیله آنالوگ (مانند تلفن) اگر بخواهد انتقال سیگنال های دیجیتالی را که از کامپیوتر منشأ می گیرد با موفقیت انجام دهد، باید به نوعی تردستی متوسل شود. راه حل این مشکل باد نام دارد. باد (که به افتخار پیشگام فرانسوی ارتباطات، baudot انتخاب شده است) عبارت است از هر گونه تغییر در فرکانس، میزان ولتاژ یا زاویه فاز در کانالهای مخابراتی آنالوگ قدیمی مانند خطوط استاندارد تلفن. وظیفه اصلی واولیه مودم، تبدیل همین سیگنال های ارسالی از طرف کامپیوتر شخصی به یکی از این مقولات آنالوگ است. مثلاً در طی یک نشست ارتباطی، مودم شما هر صفر دریافتی را به یک فرکانس معین تبدیل می کند. از طرف دیگر حالت های روشن هم به یک فرکانس متفاوت دیگر تبدیل می شوند. فقط پس از این تبدیلات است که مودم می تواند سیگنال های دیجیتال را بصورت تغییر در فرکانس یا همان باد، از طریق خطوط تلفن ارسال کند. مشکل عمده ای که در این ترکیب بروز می کند، محدودیت عملی تعداد بادی است که یک خط تلفن آنالوگ قدیمی می تواند در عین صحت انتقال دهد (این عدد را حداکثر باد ریت گویند). بنا به دلایل فنی این محدوده به ۲۴۰۰ باد یا ۲۴۰۰ تغییر فرکانس در ثانیه منتهی می شود. بنابراین اگر چه مفاهیم بیت ریت و باد ریت در یک نشست ارتباطی لزوماً هم مفهوم نیستند، ولی غالباً به جای یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرند.

بیت های داده ها و توقف

بیت های داده ها و توقف مشخص می کند که مودم شما در طی یک نشست ارتباطی، داده ها را چگونه سازماندهی کرده و ارسال می کند (یعنی بیتها چگونه در قالبهای بزرگتری گرد هم می آیند). به یاد دارید که بیت کوچکترین جزء

اطلاعاتی است که کامپیوتر شخصی می تواند با آن کار کند. بنابراین برای تبدیل داده های خام به اطلاعات مفید به بیش از یک بیت نیاز است و از همین جا ست که مفاهیم بیت‌های داده ها و توقف شکل می گیرد. تنظیم مربوط به بیت های داده ها (data-bit) در یک نشست ارتباطی مشخص می کند که چند عدد از این بیت های مورد بحث برای نشان دادن یک کاراکتر مورد استفاده قرار میگیرند . این مفهوم را معمولاً با طول کلمه داده ها هم بیان میکنند . بسیاری از برنامه های ارتباطی انتخاب عدد ۷ یا ۸ را برای این مقوله امکان پذیر می سازند . هنگامی که کامپیوتر ها از کلمات ۷ بیتی انتقال داده ها استفاده می کنند ، کاراکترهایی را که می توانند به یکدیگر ارسال کنند محدود به حروف الفبا ، اعداد و علائم نقطه گذاری پر مصرف خواهد بود. افزایش طول کلمات از ۷ به ۸ بیت امکان انتقال داده های باینری - مثلاً فایل هایی که شامل کاراکترهای به اصطلاح با بیت بالا مانند فایل های اجرایی **com** و **exe** ، یا داده های ایجاد شده با بسیاری از برنامه های کاربردی - را فراهم می کند . بسیاری از کامپیوتر های بزرگ ، مجبور به استفاده از داده های ۷ بیتی هستند . اما در دنیای کامپیوتر های شخصی داده های ۸ بیتی از اولویت بیشتری برخوردارند . بنابراین بر طبق یک قانون تجربی ، اگر می خواهید با آن دسته از مراکز خدماتی تلفنی مانند **compuserv** ارتباط برقرار کنید از کامپیوترهای بزرگ بهره می گیرند ، برنامه خود را روی نقل و انتقال داده های ۷ بیتی تنظیم کنید . از طرف دیگر اگر می خواهید برنامه را برای یک ارتباط **pc** به **pc** آماده کنید ، همان گونه که در مورد برقراری ارتباط با مراکز خبری محلی صادق است ، باید از روش ۸ بیتی بهره بگیرید . از بیت های توقف (**stop-bit**) برای مشخص کردن پایان کاراکترهای تشکیل شده از چندین بیت داده ها استفاده می شود . این بیت ها به مودمی که وظیفه گیرندگی را به عهده دارد ، می گویند :

«ارسال بیت های یک کاراکتر تمام شد . این کاراکتر را در صفحه تصویر کامپیوتر نشان بده » عمومی ترین رقم برای بیت های توقف ، اعداد ۱ و ۲ هستند .

توازن

خطوط تلفن تا زمانی که به اندازه خطوط امروزی قابل اعتماد باشند، کامل نخواهد بود. در این خطوط که اساساً برای انتقال امواج صوتی پیوسته که صدای انسان را تشکیل میدهند ساخته شده، برای ارسال سیگنال های روشن و خاموش مجرد حاصل از وسایل دیجیتالی همچون کامپیوتر شخصی ، انواع واقسام تر دستی های الکترونیک لازم و ضروری است . ممکن است به خاطر داشته باشید که دلیل اصلی استفاده از مودم هم همین است. افت کیفیت در خطوط تلفن که در اثر انعکاس ، پارازیت خط (LINE NOISE) معروف است، مکالمه کامپیوتری شما را با یک کامپیوتر دیگر شدیداً دچار اشکال و خرابی می کند.

یک روش برای اجتناب از خطاهای ناشی از پارازیت خط عبات است از اضافه کردن یک بیت توازن یا پریتی (PARITY BIT) به کاراکتر ارسال شده توسط برنامه نرم افزار ، تا اینکه نرم افزار طرف مقابل با بررسی الگوی بیتها دریافت شده بفهمد که اطلاعات دریافتی مطابق همان اطلاعات ارسالی است یا دچار خطا شده است.

پروتکل ها

موقعیت دیگری که لازم است دومیوم کار خود را دقیقاً هماهنگ کنند، زمانی است که فایلی بین دو کامپیوتر مبادله می شود . در طی تبادل فایل نه تنها لازم است که پارامترهای ارتباطی هر دو سیستم یکسان باشد، بلکه باید بررسی صحت داده های دریافت شده و نیز نحوه انجام آن در هر دو سیستم به یک صورت تنظیم شود.

فرض کنید که با کسی توسط مودم مشغول صحبت هستید کلمه **hello** را برایش ارسال میکنید . در زمانی که این پیغام در حال ارسال است ، پارازیت خط تلفن باعث وارد شدن کاراکترهای دیگری در پیغام شده و آنچه که در صفحه دیده می شود پیغام تقریباً نامفهوم ***h2,gg** است. اگر چنین چیزی در یک مکالمه واقعی با استفاده از مودم پیش بیاید، مخاطب بلافاصله جمله ای به این مفهوم برایتان مخابره خواهد کرد: «بخشید ، جمله آخر نا مفهوم بود.چه گفتید؟» و بدینوسیله اطلاع خواهد داد که مشکلی پیش آمده و شما نیز پیغام را مجدداً ارسال خواهید کرد. اما در طی تبادل فایل که کنترل کامپیوتر شما

وسیستم مخاطب خود به خود انجام می شود، باید چنین روش‌هایی به صورت خودکار برای اطمینان از صحت دریافت داده ها به کار رود تا اطمینان حاصل گردد که پارازیت خط تلفن باعث خراب شدن محتوای فایل نخواهد شد. دقیقاً برای همین منظور ، در طی سال های گذشته پروتکل های (protocol) متعددی به وجود آمده اند.

فهم طرز کار این پروتکل ها- یعنی کشف و در صورت امکان بر طرف کردن خطای احتمالی و داده‌های دریافتی - نسبت به دانستن اینکه چه پروتکلی مناسب تبادل یک فایل معلوم است اهمیت کمتری دارد.

انتخاب پروتکل مناسب

بیشتر اوقات پروتکل انتخاب شدن توسط شما جهت تبادل فایل ، توسط سیستم مقابل که می خواهید فایل را با آن معاوضه کنید تعیین می شود . مثلاً اگر سیستم مخاطب فقط تبادل فایل‌های اسکی را مقدر می سازد ، باید پروتکل اسکی را انتخاب کنید . اما در غیر اینصورت گزینه های متعددی را پیش رو خواهید داشت . عوامل مختلفی در انتخاب یک پروتکل دخیل هستند ، از جمله:

- فرمت فایل مورد نظر ، که اساساً از روی طول کلمات داده های فایل مشخص می شود .
 - اینکه فایل دارای کاراکتر های کنترل (کاراکتر های غیر قابل چاپ که به شکل دادن ظاهری اطلاعات داخل فایل کمک می کند) هست یا نه . اندازه بلوک داده ها که میخواهید در طی تبادل فایل به یکباره ارسال می شود ، چقدر است .
 - نوع آزمون خطایی که می خواهید توسط کامپیوتر فرستنده و گیرنده برای هر بلوک از داده‌ها اعمال شود چیست.
- شاید بزرگترین عاملی که انتخاب پروتکل را تحت تأثیر قرار می دهد ، نوع فایلی است که می خواهید مبادله کنید . این مطلب ما را به بررسی یک جنبه پیچیده دیگر از زبان مودم وامیدارد که تقریباً در مورد تمام برنامه های کاربردی کامپیوتر شخصی صادق است .

اسکی در مقابل باینری

تقریباً هر فایل را که بخواهید مبادله کنید به صورت یکی از دو نوع اولیه فایل خواهد بود :

۱- اسکی ۲- باینری

این دو اصطلاح از بعضی جهات سر در گم کننده اند ، چون فقط دومی (باینری) بیانگر فرمت فایل است که به آن نامیده می شود .

پروتکل اسکی

اساساً فایل اسکی فایل است که تمام کاراکتر های آن با استفاده از اعداد صفر تا ۱۲۸ نمایش داده می شود (مثلاً حرف A را با عدد ۶۵ نشان می دهند). چون عدد ۱۲۸ برابر با ۲ به توان ۷ است ، حداکثر تعداد بیتی را که می توان در طی تبادل یک فایل اسکی ارسال یا دریافت کرد، برابر هفت خواهد بود . به همین دلیل ، پروتکل اسکی را پروتکل ۷ بیتی هم می گویند (صحیح تر هم همین است). البته با توجه به اینکه در طی تبادل فایل ۷ بیتی تعداد کاراکتر های موجود کمتر است (۱۲۸ عدد)، نوع اطلاعاتی که می توان توسط پروتکل اسکی انتقال داد ، محدود خواهد بود . اغلب اوقات از پروتکل اسکی برای تبادل فایل های متنی محض استفاده می شود که معمولاً نوشته هایی است که شامل حروف الفبای کوچک و بزرگ (حروف A تا Z ، a تا z) اعداد (0 تا 9) ، علائم نقطه گذاری (!، @، #، و نظایر اینها) و تعدادی کد شکل دهنده متن مانند برگشت به اول سطر ، ایجاد سطر جدید ، فاصله و مواردی از این قبیل باشد. به عنوان یک اصل کلی ، بیشتر مراکز پست الکترونیک جهت رد و بدل کردن پیغامها و نامه ها بین مشترکین خود از پروتکل اسکی (یا نسخه ای از همین پروتکل اما با تغییراتی اندک) استفاده می کنند .

فایل های باینری

از طرف دیگر ، فایل های باینری از داده های ۸ بیتی به عنوان بایت استفاده می کنند، که در اینجا هر بیت بیانگر 0 یا 1 خواهد بود. چون ۲ به توان هشت برابر ۲۵۶ می شود، در تبادل فایل با پروتکل باینری ، تعداد کاراکترهای الفبا ، اعداد، کد های کنترل و نظایر آن به دو برابر حالت قبل افزایش می یابد. تقریباً کلیه برنامه های اجرایی (یعنی فایل‌هایی که به COM یا EXE ختم می شوند) باید با استفاده از نوعی پروتکل باینری مبادله شوند.

چکیده فصل

- اصطلاح عمومی ارتباطات به گستره زیادی از فعالیتها از جمله اشتغال از راه دور ، کامپیوتر کاری از راه دور و نظایر آن اطلاق می شود . در اینجا منظور از ارتباطات ، استفاده از کامپیوتر شخصی ، مودم و نرم افزار ارتباطی مناسب جهت برقراری ارتباط با یک کامپیوتر دیگر از طریق خطوط تلفن است .
- کامپیوتر های شخصی - ونیز مودم ها - تکه های منفرد اطلاعات را در ساختارهایی موسوم به بیت ، بایت و بلوک سازمان می دهند . چگونگی شکل دهی این الگوها ، نحوه رد و بدل کردن اطلاعات در یک نشست تلفنی را تحت تأثیر قرار می دهد . برای اینکه دو مودم بتوانند ارتباطی موفقیت آمیز با یکدیگر داشته باشند ، باید هر دو از پارامترهای ارتباطی مشابه بهره بگیرند - یعنی نحوه فرمت داده ها در طی ارسال و دریافت بین دو مودم یکی باشد . پروتکل ها هم در هنگام تبادل فایل بین دو مودم ، همین وظیفه هماهنگ کننده را بر عهده دارند .